

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Mecagronomia-Plus”,
în cauza civilă la cererea înaintată de SRL „Mecagronomia-Plus” către SRL
„Grape Valley” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de SRL „Grape Valley”, fiind casată hotărârea din 14
august 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri
de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 25 aprilie 2016, SRL „Mecagronomia-Plus” a înaintat cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Grape Valley”, solicitând încasarea sumei de 415 627 lei
și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 24 octombrie 2007, între SRL
„Mecagronomia-Plus” și SRL „Grape Valley” a fost încheiat un contract de
colaborare nr. 2, potrivit căruia părțile au convenit că SRL „Mecagronomia-Plus”
colectează struguri pentru fabricarea materialului vinicol, caută cumpărătorii,
încheie contracte de livrare a vinului materie primă, iar SRL „Grape Valley” va
produce, prelucra, păstra și realiza angro vin, produse din strugurii livrați de
reclamant.

Ca rezultat a prestării serviciilor stabilite prin acord, SRL „MecagronomiaPlus”
urma să încaseze suma de 415 627 lei.

Potrivit condițiilor contractuale, obligațiunile financiare a SRL „Grape Valley”
urmasă să apară față de SRL „Mecagronomia-Plus” după comercializarea vinului
materie primă pentru vinificație.

Astfel, SRL „Mecagronomia-Plus” de mai multe ori a direcționat către pârâtul
SRL „Grape Valley” cumpărători, însă de fiecare dată primeau ca răspuns că
tranzacția a eșuat din motivul refuzului uneia din părți. Cu toate acestea, pretenții
privind executarea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale din partea pârâtului
SRL „Grape Valley” nu au parvenit.

Potrivit reclamantei, în ultima perioadă SRL „Grape Valley” evită orice contact cu SRL „Mecagronomia-Plus”, astfel, la 13 ianuarie 2016, în adresa pârâtei SRL „Grape Valley” a fost expediată pretenția nr. 9, prin care a fost solicitată în termen de 10 zile prezentarea informației privind: cantitatea de vin materie primă care a fost produsă din strugurii în cantitatea de 175 740 kg; volumul materiei prime pentru vinificație rămasă până la data de 01.01.2016; în cazul comercializării materiei prime pentru vinificație, comunicarea și coordonarea modalității de achitare.

La 28 ianuarie 2016, pârâta a răspuns la pretenție, solicitând prezentarea unei informații suplimentare, după care din partea pârâtei nu a mai parvenit nici o propunere privind modalitatea de achitare pentru serviciile prestate.

În opinia reclamantei, obligațiile contractuale ale pârâtei urmează a fi calculate începând cu data de 20 ianuarie 2016, conform pretenției nr. 9 din 13.01.2016.

Prin hotărârea din 14 august 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost admisă acțiunea înaintată de SRL „Mecagronomia-Plus” și s-a încasat de la SRL „Grape Valley” în beneficiul SRL „Mecagronomia-Plus” suma de 415 627 lei și 12 474,81 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 428 101,81 lei.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, a fost admisă cererea de apel depusă de SRL „Grape Valley”, fiind casată hotărârea din 14 august 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. S-a încasat de la SRL „Mecagronomia-Plus” în beneficiul SRL „Grape Valley” suma de 9351 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea apelului.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, SRL „Mecagronomia-Plus” nu a demonstrat prin probe pertinente, concludente și veridice executarea obligațiilor asumate prin contractul nr. 2, semnat la 24 octombrie 2007 cu SRL „Grape Valley” în vederea aprovizionării cu struguri pentru producerea materialului vitivinicol, căutarea cumpărătorilor, lucrări de încheiere a contractelor de livrare a materialului vitivinicol pentru a avea dreptul de a pretinde la venitul stabilit prin contract de părți, în sumă de 415 627 lei. Or, facturile fiscale anexate de SRL „Mecagronomia-Plus” nu pot fi reținute ca probe în confirmarea executării obligațiilor contractuale asumate prin contractul nr. 2 din 24 octombrie 2007, așa cum în facturile fiscale nu este menționat că livrarea strugurilor de diferite soiuri apelantului SRL „Grape Valley” s-a efectuat în baza contractului indicat.

Mai mult, SRL „Mecagronomia-Plus” nu a anexat probe ce ar demonstra, predarea-primirea unei anumite cantități de struguri către SRL „Grape Valley” în vederea executării obligațiilor contractuale, cât și înscrisuri care ar atesta identificarea unor potențiali cumpărători, pregătirea actelor necesare pentru a încheia contracte de vânzare-cumpărare cu SRL „Grape Valley” a materialului vitivinicol produs din strugurii livrați de SRL „Mecagronomia-Plus”, precum și alte acorduri suplimentare semnate de ambele părți în litigiu, în vederea executării contractului încheiat la 24.10.2007. Toate aceste obligații, după cum rezultă din conținutul contractului respectiv, urmau a fi executate cumulativ.

La 17 iulie 2019, SRL „Mecagronomia-Plus” a contestat cu recurs decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Cahul.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către

participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată, precum și faptul că pârâta nu a prezentat probe în argumentarea poziției sale pe marginea litigiului, care să combată pretențiile reclamantei.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Cahul și menținerea hotărârii din 14 august 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Mecagronomia-Plus” este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 14 mai 2019 și expediată participanților la proces la 13 iunie 2019 (f.d. 194, vol. I), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Cahul a fost înregistrat la 17 iulie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii

circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Mecagronomia-Plus”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Mecagronomia-Plus”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas